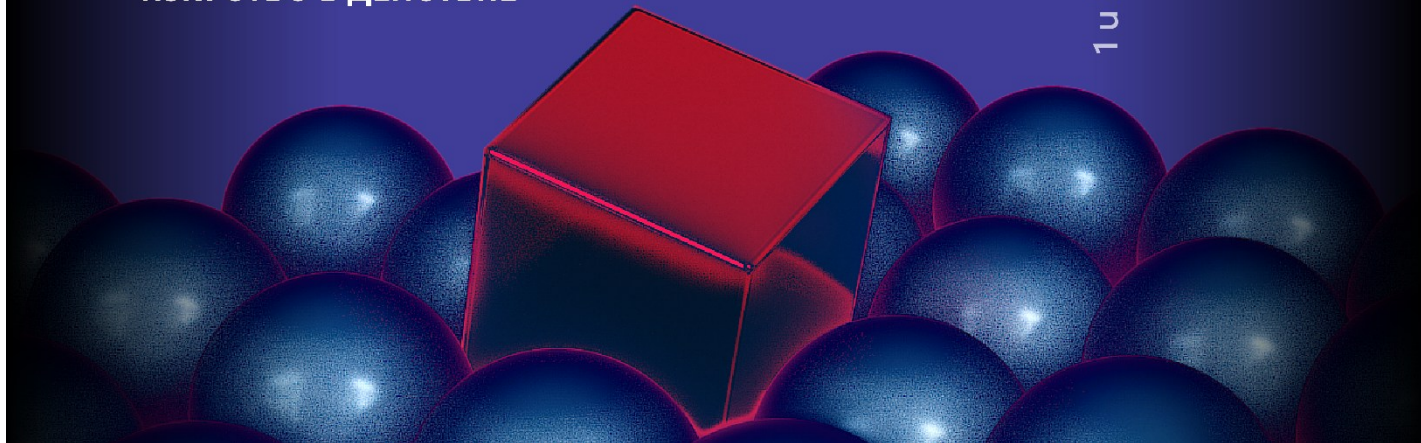

НАЦИОНАЛНА
Галерия
/ СОФИЙСКИ АРСЕНАЛ –
МУЗЕЙ ЗА СЪВРЕМЕННО
ИЗКУСТВО

ВЕЛИКИЯТ КВАДРАТ Е КРЪГ

пърформанс и видеоарт фестивал на
ИЗКУСТВО В ДЕЙСТВИЕ

1 и 2 април 2026
18:00 – 20:00

ПЪРФОРМАНС И ВИДЕОАРТ ФЕСТИВАЛ НА „ИЗКУСТВО В ДЕЙСТВИЕ“

ПРОГРАМА

1 АПРИЛ (СРЯДА)

Начало: 18:00 ч.

АКЦИЯ - Джулия Захаријева, Виктория Джупанова, Александра Шиварова, Калина Монева, Мария-Мей Пенчева, Йоана Николова, 15 min., 2026

ОТКРИВАНЕ!

Елена Давидова

SADNESS IS REBELLION , 5 min., 2026

Трудните части от живота, това че да съществуващ в общество е често изключително трудно и изморяващо и че не трябва да гледаме на тъгата непременно като нещо лошо, а напротив като на нужна емоция, която е нормален отговор на много от нещата, които ни се случват.

Вера Тачева-Юркова • Надежда Чаушева

СИСТЕМА В ХАОС, 7 min., 2026

„Система в хаос“ е пърформанс за трансформацията на социалните структури чрез изкуството. Квадратът символизира реда, контрола, остарялата система и ограниченията, а кръгът – свободата, безкрайността, творческия потенциал и човешката цялост. Чрез

взаимодействието между двамата участници и с активното включване на публиката статичната форма постепенно се деформира, променя и преобразува. Проектът изследва изкуството като процес, който не разрушава, а променя системата отвътре. Пърформансът предлага преживяване, в което зрителят става съучастник в създаването на нова, по-гъвкава, жива и динамична структура.

ВИДЕА 1

Даниела Трачева / OSMO

ПОНЯКОГА НЕ СЕ ПОНАСЯМ, 10 min., 2026

Мислите ми тракат.

Не като метроном,

а като стария часовник в кухнята на баба ми.

Забравил времето си.

Измислил колеблива последователност,

която вечно се мени.

Не спира, но все мери напосоки.

Времето тече, а моето из-тича в мисълта ми.

Даниела Трачева изследва своето постоянно тичане след вътрешните си преживявания. След противоположни крайности, в които засяда за кратко. Попаднал е между ударите на разума и емоциите – и двете, отдалечаващи го от истинската му същност. Търсенето на автентичността е безсмислено – тя не може да бъде постигната стъпка по стъпка, не може да бъде прерисувана, измислена или разказана. Тя просто е. Не е във вгълбения анализ на себе си, нито в инстинктивното преследване на чужди реалности. Усещанията (различни от емоциите) са единственият начин човек да опознае себе си и чак тогава да види какво всъщност иска да каже: с творчеството си, с действията, с пространството, което заема. Чак тогава той може да си позволи да го изпълни с присъствие. Без да се свива. Без да се прави на малък. Без да изтича през собствените си пролуки, както и през дъските на времето.

Група 5118

ОГЛЕДАЛНИ СЛУЧАЙНОСТИ, неопределено време, 2026

Това е кратък пърформанс за това как съдим другите, без да знаем как бихме постъпили на тяхно място. Често вярваме, че никога не бихме направили нещо лошо, но истината е, че просто не сме били в същата ситуация. Границата между „ние“ и „те“ изчезва. Остава усещането, че всяко действие е възможно, ако обстоятелствата съвпадат. Това е история за случайността, избора и човешката природа.

ВИДЕА 2

Жени Цветкова и Филип Стоянов

ЕКСТРА, А ТИ?, 10 min., 2026

Основен проблем в днешни дни е комуникацията между хората. Неизказаните и премълчани чувства и емоции, които се насъбират и в един момент всичко рухва. Любовта, която получава мъжът, винаги е при условие че предоставя. Обществото гледа на него като на човек, който трябва изцяло сам да издържа семейството и рода, в противен случай не изпълнява задълженията си. Жената е винаги трофей. Домакиня, майка... готви, чисти, не яде, за да е слаба и красива. Тя трябва да заслужи парите на мъжа и да няма думата. И в края на деня си задават въпроса „Как си?“ с отговора, добре познат: „Екстра, а ти?“.

Майота Антова-Майото

ПИСМО В БУТИЛКА / MESSAGE IN A BOTTLE, 15 min., 2026

„Изкуството, подобно на писмо в бутилка, е съд за истина и надежда, адресирани до въображаеми свидетели в едно несигурно бъдеще. То е изпратено въпреки агресивното безразличие на света, а естетиката се превръща – поне тук – в привилегирования „друг“ на критическата теория.“ Аз не чета Теодор Адорно.

Стефан Николов

УРОБОРОС, 7 min., 2025

Корупцията и капитализмът винаги са били част от обществото ни. Алчността и жаждата за власт са заложени в човешката природа – опитай ли веднъж, искаш още и още. Превръщаш се в ненаситен вампир, който изпива не само кръвта на жертвата си, но и нейната надежда. В този пърформанс искам да представя този аспект от нашите животи, да визуализирам тъжната истина за човечеството – колелото, което не е спирало да се върти и едва ли скоро ще престане.

Стефани Хараламбиева

АГРЕГАТНО, 5 min., 2026

Преплитане на 4-те основни елемента (огън, вода, земя, въздух) визуално и буквално.

КРАЙ – 20:00 ч.

Изразените възгледи и мнения са единствено на автора(ите) и не отразяват непременно тези на организаторите от сдружение "Изкуство в действие". То не носи отговорност.

2 АПРИЛ (ЧЕТВЪРТЪК)

Начало: 18:00 ч.

Цветина Стоянова

ЛИНИИТЕ ВЪТРЕ В МЕН: ТРАНСФОРМАЦИЯ НА ЗЕМЯТА, 5 min., 2025

Пърформансът поставя въпроса какво остава от човека, когато връзката му със Земята се разпадне. Той разглежда екологичната криза като духовен проблем – резултат от откъсването ни от естествения порядък. Звуковата структура проследява този процес: от хармонията на вятъра (символ на първичната връзка с природата) през хаотичните и натрапчиви ритми (отразяващи загубата на баланс и илюзията за превъзходство) до тежката тишина – знак за вътрешна празнота и духовна криза. Постепенното завръщане на природните звуци внушава надежда: възстановяването започва с осъзнатост и внимание. Финалното послание подчертава, че грижата за Земята е грижа за самите нас – път от забрава към обновление.

Орлин Дворянов • Иглика Христова • Димана Николова • Мария Кокудева • Климент Христов

ОТ ВРЕМЕ НА ВРЕМЕ, 15 min., 2026

В източната философия следването на Пътя се свежда до откриване на дълбок смисъл в живота. Докато вървиш по Пътя, най-същественото не може да се усети чрез сетивата. Само от време на време то може да бъде интуитивно доловено.

Калина Миланова

МОНОЛОГ , 5 min., 2026

Всяко нещо има свое начало, край, корен и смисъл. Това не зависи от технологичния напредък на човечеството, а от един съвсем нормален цикъл. Ние всички живеем в меркантилно време, забравили за своята духовна част. Забравили нуждата да се обичаме, да се подкрепяме, да си прощаваме... Сякаш чакаме последният час да удари, за да започнем да сбъдваме всичко важно и отложено за „друг път“. А времето е застанало в удобна поза, смеейки се гласно: „Единственото сигурно е, че няма нищо сигурно“. Понякога пътищата се пресичат, а понякога се разделят... Но има мигове на сливане. Затова си заслужава човек да отвори очи още един път – и просто да Бъде.

ВИДЕА 3

Анна Каикова, Марина Александрова

Тяло, 7 min., 2026

Тя е движение извън рамката. Действа без страх. Импулсът е вътрешен, непрекъснат, естествен. Присъствието е силно и концентрирано в настоящето.

Тя излиза от кръга. Не се побира в квадрата. Не приема зададена форма и настройка. Създава собствена траектория.

Тя е младостта като постоянна заявка за промяна. Енергия, която пренарежда средата чрез действие.

Тялото е проводник. През него преминава смелото, новото, бунтът на началото. Всеки жест от него оставя следа. Всяко движение отваря възможност. Тялото е инструментът и същността, която работи с него.

Иглика Христова

ВЪПРОС-ОТГОВОР , 30 min., 2026

Иглика Христова отваря пространство за непосредствен диалог с публиката, в който всеки зададен въпрос поражда уникален акт на отговор. Акцията превръща зрителя в съучастник, а въпроса – в отправна точка за създаване на ментална ситуация, възникваща в реално време и съществуваща единствено в конкретната среща. Всеки искрено зададен въпрос ще получи двоен отклик: словесен отговор и графичен жест – „скица-образ на мисълта“, появяваща се като визуален отпечатък на диалога. Единственото условие е въпросът да бъде автентичен – да носи лична необходимост, търсене, желание, съмнение или вътрешно напрежение. В тази акция отговорът не се предлага като окончателност, още по-малко като „истина“, а като отворена форма на присъствие, игра и съпреживяване, в която самият акт на креативния обмен се превръща във възможен антидот на човешката уязвимост.

Анна Дренска и Вероника Преждарова

КВАНТОВ АНТИПЪРФОРМАНС, 30 min., 2026

„Квантов антипърформанс“ е проект, който изследва напрежението между свободната воля и системите на надзорен капитализъм. Използвайки метафора за квантовите състояния, творбата разглежда как съвременните системи на наблюдение превръщат неопределеността в предсказуемост, а поведението – в ресурс. Интересът е насочен към възприятието, реакцията и акта на действието и защо субектът остава много повече от предсказуем модел. Авторите търсят пресечната точка между пърформанс, критическо изследване на съвременните технологично-социални режими и философска рефлексия. Пърформансът е лаборатория, в която интердисциплинарно и концептуално се изследват механизмите на наблюдение, алгоритмичното предсказване и трансформациите на човешкото поведение в ресурс от данни.

Янко Андонов

ЧЕРНИЯТ БУРКАН, 15 мин., 2026

Много от нас хората имаме индивидуални навици, които често се стараем да превърнем в нещо по-сериозно и широкомащабно за да се свързваме помежду си и да дадем своя личен отпечатък в колективната нагласа на общността. Желаяме да споделим своя опит от миналото за да сме по-будни в настоящето, но и с повече подкрепа от околните. Стремим се да изграждаме мрежи и връзки помежду си на базата на този опит и да намираме общи цели за постигане. Този съвсем естествен и творчески порив обаче не винаги се натъква на дълбоко осмисляне и разбиране от другите, и силния стремеж извиращ от индивидуалната и първоначална мисъл и идея, често се възприема само частично или се отхвърля, понякога дори и негласно. Всъщност много по-често и в по-големи мащаби ние обединяваме силите си, когато сме изправени пред нещо, което вече ни застрашава критично и безвъзвратно и много по-малко, когато желаяме да обединим силите си за нещо съзидателно, да бъдем субект на собственото си действие като общност. Сякаш нямаме лично, индивидуално съдържание, чийто смисъл да се стремим да осъществим във външния свят, а само реагираме несъгласно, с всичко и всички около нас, „уж“ бранейки това „наше си“. То стои като затворено в буркан в мазето за черни дни и се пази строго, понякога яростно, дори от собственото ни съзнание.

КРАЙ - 20:00

Изразените възгледи и мнения са единствено на автора(ите) и не отразяват непременно тези на организаторите от сдружение "Изкуство в действие". То не носи отговорност.

artinaction.eu